

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Вуле Журић рођен је у Сарајеву 1969. године.

Романи: „Благи дани затим прођу“ (Самиздат Б92, Београд, 2001), „Ринфуз“ (Самиздат Б92, Београд, 2003), „Тигреро“ (Фабрика књига, Београд, 2005), „Црне ћурке и друга књига црних ћурки“ (Фабрика књига, Београд, 2006), „Мртве браве“ (Агора, Зрењанин, 2008), „Народњакова смрт“ (Лагуна, Београд, 2009), „Недеља пацова“ (Лагуна, Београд, 2010), „Српска трилогија“, (Културни центар Новог Сада, Нови Сад 2012) и „Република Ћопић“ (Службени гласник, Београд, 2015. и 2016. друго издање).

Збирке прича: „Умри мушки“ (Књижевна омладине Србије, 1991, Београд), „Двије године хладноће“ (Време књиге, Београд, 1995), „У кревету са Мадоном“ (Стубови културе, Београд, 1998), „Валцери и сношаји“ (Самиздат Б92, Београд, 2001), „Мулијин руж“ (Часопис „Реч“, Београд, 2002), „Катеначо“ (Културни центар Новог Сада, Нови Сад 2011) и „Тајна црвеног замка“ (Лагуна, Београд, 2015).

У коауторству са Божом Копривицом објавио је књигу о вечитом дербију „Дерби, мој дерби – Много смо јачи“ (Службени гласник, Београд, 2014).

Приредио је зборнике кратких прича: „Спортска прича“ (Александрија, Београд, 2001), „Гаврилов принцип“ (Лагуна, Београд, 2014) и „Орлови поново лете“ (Лагуна, Београд, 2016).

Аутор је сценарија за играни филм „Слепи путник на броду лудака“ о Петру Кочићу, у режији Горана Марковића, који је крајем 2016. приказан на РТС-у у два дела, а потом и као дугометражни играни филм на 45. ФЕСТ-у. По Журићевом тексту, у народном позори-

шту Републике Српске у Бања Луци изведена је и позоришна представа „Посљедњи мејдан Петра Кочића“, у режији Небојше Брадића. Аутор је сценарија и за дипломски филм Милоша Ајдиновића „Мртав човек не штуца“.

Његове приче превођене су на енглески, немачки, француски, италијански, шпански, грчки, пољски, португалски, мађарски и словеначки. Преводи са енглеског и италијанског.

Добитник је неколико књижевних награда, међу којима је и Андрићева награда за зборку прича „Тајна црвеног замка“.

Живи у Панчеву.